

Egy költői kép születése

Ou sommes-nou?

Itt a szobában. A francia nyelvlecke közepén, ahol Pierre és Susanne két grammatikai szabály között átölelik egymást a hangszalagon. Mi csak hallgatjuk az eseményeket, pedig látni kellene, sőt ... te a fotel simogató mélységében űsz-szeolvadva a harántcsíkokkal, mint napjaim fotó dokumentumait kinagyító diavetítő képe a sötétben, betöltöd e négy fallal határolt éjszakát, melynek homlokán okkersárga angyalarcod jövőmet fürkésző szem.

1. az első perctől kezdve / próbálta /
2. a tudat pillanatnyi vízióit felderíteni / közben /
3. ígérte megkeresi annak eredetét / akkor is ha /
4. csak egy másik vízióig jut el / melynek segítségével /
5. régi próbatételeihez kirándulhat / s titkon/
6. kijavíthatja az akkori tévedéseit / hogy visszatérve /
7. önmaga világában harmónia legyen / s akkor mint/
8. exponált tudatállapot az örökkévalóságot célozza /végül/
9. a szavak kipörögnek az ABC süket sugárútján

Ou sommes-nou? _____

Kérdezted izgatottan a francia nyelvlecke közepén, amikor megpróbáltuk utánozni Pierre és Susanne "örömét", s én megkíséréltem ezen az új nyelven elmondani neked a fotel simogató mélységét, a harántcsíkokat és napjaimat melyet most

ú szom nu? _____

ismételted tökéletes kiejtéssel, itt hol e négy fallal határolt éjszaka homlokán, okkersárga angyalarcod jövőmet fürkésző szem